A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2016. június 8.*

„uniós védjegy — Egy békeszimbólumot ábrázoló európai uniós ábrás védjegy bejelentése — In integrum restitutio iránti kérelem — A Törvényszék előtti kereset benyújtására nyitva álló határidő be nem tartása”

A T-583/15. sz. ügyben,

a **Monster Energy Company** (székhelye: Corona, Kalifornia [Egyesült Államok], képviseli: P. Brownlow solicitor)

felperesnek

**az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: D. Gája, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

az EUIPO második fellebbezési tanácsának egy békeszimbólumot ábrázoló, ábrás megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2015. július17-én hozott határozata (R 2788/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök, S. Gervasoni és L. Madise (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2015. október 5-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2015. november 6-án benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz lezárultáról való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérték tárgyalás tartását, a Törvényszék úgy határozott, hogy az eljárási szabályzata 106. cikke (3) bekezdésének alapján a kereset elbírálására a szóbeli szakasz mellőzésével kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

## Ítéletet

### A jogvita előzményei

1 2012. november 21-én a felperes, a Monster Energy Company, az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO) a következő ábrás megjelölés védjegyként történő lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) alapján:



2 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 5., 30. és 32. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették.

3 2013. május 8-i határozatával az elbíráló a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, módosított 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 11. szabályával együttesen értelmezett (2) bekezdése alapján megtagadta a bejelentett védjegy lajstromozását.

4 2013. július 8-án a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a védjegyelbíráló határozatával szemben.

5 2013. december 11-i határozatával (a továbbiakban: az első határozat) az EUIPO első fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést.

6 2014. június 23-i faxában a felperes arra hivatkozott az EUIPO előtt, hogy az ügy előrehaladtának ellenőrzését követően megállapította, hogy az EUIPO első fellebbezési tanácsa elfogadta az első határozatot. Azonban, azt állította, erről nem kapott semmilyen értesítést. Ennélfogva kérte, hogy új keresetindítási határidő kezdődjön, annak érdekében, hogy adott esetben az első határozattal szemben keresetet nyújthasson be a Törvényszék előtt.

7 2014. július 2-i e-mailjében, mivel a 2014. június 23-i faxára nem kapott választ, a felperes megismételte kérelmét, panaszt nyújtva be az EUIPO-hoz.

8 2014. július 10-i e-mailjében az EUIPO „Felhasználókkal való kapcsolattartás” szolgálatának panaszok kezelésével foglalkozó részlege azt válaszolta a felperesnek, hogy az első határozatot 2013. december 20-án faxon kézbesítették számára, összhangban a küldéshez használt faxkészülék küldési jelentéséből kitűnő adatokkal, melyek a dátumon kívül a pontos időpontot, a címzett faxszámát és az „OK” megjelölést tartalmazták. Hozzátette lényegében, hogy a Törvényszéknek van hatásköre az első határozattal szembeni kereset elbírálására, és a körülmények és benyújtott bizonyítékok alapján értékeli majd e kereset elfogadhatóságát.

9 2014. július 15-i faxában az EUIPO fellebbezési tanácsainak hivatala megerősítette a felperes számára az első határozat kézbesítéséhez használt faxkészülék küldési jelentésének tartalmát, és megjegyezte, hogy az EUIPO nem tud újabb keresetindítási határidőt biztosítani.

10 A felperes és az EUIPO szolgálatai között további levélváltásokra került sor az ezt követő hetekben, és végül a felperes egyszerre két eljárást is indított.

11 Egyfelől az első határozattal szemben keresetet terjesztett a Törvényszék elé a Törvényszék Hivatalához 2014. augusztus 18-án érkezett, és a T-633/14. számon nyilvántartásba vett keresetlevelével.

12 Másfelől ugyanazon a napon egy *in integrum restitutio* iránti kérelmet terjesztett az EUIPO elé a 207/2009 rendelet 81. cikke értelmében.

13 E kérelemben – az első határozat Törvényszék előtti vitatására vonatkozó jogának visszaállítása, illetve annak érdekében, hogy az európai uniós védjegybejelentése az EUIPO nyilvántartásában maradjon az európai uniós bíróság előtti eljárás időtartamára - a felperes azon körülményekre és eseményekre hivatkozott, melyek miatt a tőle telhető legnagyobb gondosság ellenére is csupán 2014. június 17-én szerzett tudomást e határozatról. Az első határozatról szóló 2013. december 20-i értesítést nem kapta meg. Az EUIPO-nak ennélfogva meg kellene állapítania, hogy a Törvényszékhez fordulásra nyitva álló határidő tiszteletben tartásának értékelésekor a 2014. június 17-ét kell kezdő időpontként figyelembe venni, valamint újra nyilvántartásába kellene vennie a felperes által benyújtott európai uniós védjegybejelentést.

14 2014. augusztus 29-i levelében az EUIPO fellebbezési tanácsainak hivatala megállapította, hogy nem tud helyt adni az *in integrum restitutio* iránti kérelemnek, mivel a 207/2009 rendelet 81. cikke csupán az EUIPO-val kapcsolatos határidőket érinti, és nem a Törvényszékkel kapcsolatosakat, és mivel a küldéshez használt faxkészülék küldési jelentése megerősíti, hogy az első határozatról 2013. december 20-án értesítették a felperest, valamint hogy egyedül a jogvitában jelenleg eljáró Törvényszék határozhat ennek tárgyában.

15 2014. október 28-án a felperes fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a fellebbezési tanácsok hivatalának 2014. augusztus 29-i levelével szemben. E fellebbezést 2014. december 31-én egy kiegészítő beadvánnyal egészítette ki, melyben a felperes a hivatal levelének megsemmisítésén kívül az *in integrum restitutio* iránti kérelmének újbóli megvizsgálását kérte.

16 Az eljárás folytatódott, míg az EUIPO második fellebbezési tanácsa 2015. július 17-én elfogadott egy határozatot, amely mint elfogadhatatlant elutasította a felperes által elé terjesztett fellebbezést (a továbbiakban: megtámadott határozat). E határozatot 2015. augusztus 5-én kézbesítették a felperesnek.

17 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács emlékeztetett a 207/2009 rendelet bizonyos, az EUIPO fórumainak határozataival szembeni jogorvoslati lehetőségekkel kapcsolatos rendelkezéseire, azaz az említett rendelet 58. cikke (1) bekezdésére, valamint a 65. cikke (1) és (5) bekezdésére. Emlékeztetett továbbá ugyanezen rendelet 81. cikkének (1) bekezdésére, mely meghatározza az *in integrum restitutio* eljárásának általános hatályát.

18 Ezt követően kifejtette, hogy a fellebbezési tanácsok hivatalának 2014. augusztus 29-i levele nem minősül az EUIPO elsőfokú fórumai által hozott határozatnak, melyet a 207/2009 rendelet 58. cikke alapján keresettel meg lehetne támadni, és ennélfogva e kereset elfogadhatatlan.

19 Hozzáfűzte, hogy a 207/2009 rendelet 81. cikke semmi esetre sem alkalmazható a jelen ügyben. Kiemelve lényegében, hogy e rendelkezés azon helyzetekre irányul, melyekben a „hivatallal szemben" mulasztottak el valamilyen határidőt, valamint hogy a felperes a Törvényszékkel szembeni határidőt illetően kérte a jogaiba való visszahelyezését, hogy az utóbbi előtt keresetet terjeszthessen elő, tehát egy olyan eljárás keretében, amely nem az EUIPO előtt folyik, és a fellebbezési tanács úgy találta, hogy nincs hatásköre e keresetről határozni. E tekintetben elutasította a felperes azon értelmezését, mely szerint az e rendelkezésben említett határidőt úgy kell értelmezni, hogy az az EUIPO-t „érintő", vagy az EUIPO-val „kapcsolatos" határidőt, azaz az EUIPO valamely aktusától számított határidőt jelent.

20 A fellebbezési tanács hozzáfűzte továbbá, hogy a felperesnek az első határozattal szemben benyújtott keresete folyamatban van a Törvényszék előtt, ami megerősíti, hogy a fellebbezési tanácsnak nincs hatásköre az *in integrum restitutio* iránti kérelmet elbírálni.

21 A Törvényszék a 2015. szeptember 9-i Monster Energy kontra EUIPO (békeszimbólum ábrázolása) (T-633/14, nem tették közzé, EU:T:2015:658) végzésében késedelmes mivolta miatt mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította az első határozat elleni keresetet. Ezen végzés ellen fellebbezést nyújtottak be a Bírósághoz. A Bíróság a 2016. május 4-i Monster Energy kontra EUIPO (C-602/15. P. sz. ügy) végzésében elutasította a fellebbezést.

22 A felperes a fenti körülmények között nyújtotta be 2015. október 5-én a jelen keresetet.

## A felek kérelmei

23 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– utalja vissza az ügyet az EUIPO második fellebbezési tanácsa elé annak érdekében, hogy az érdemben döntsön az *in integrum restitutio* iránti kérelemről;

– kötelezze az EUIPO-t a költségek viselésére.

24 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

## A jogkérdésről

25 Keresete alátámasztásául a felperes lényegében négy jogalapra hivatkozik. Elsősorban a fellebbezési tanács megsértette a 207/2009 rendelet 58. cikkét, amikor úgy találta, hogy a fellebbezési tanácsok hivatalának 2014. augusztus 29-i levele nem képezheti e rendelkezés értelmében fellebbezés tárgyát. Másodsorban megsértette e rendelet 65. cikkének (5) bekezdését, amikor megerősítette, hogy az első határozat kézbesítésének a Törvényszék előtti keresetindítási határidő megállapításához figyelembe veendő időpontja 2013. december 20. Harmadsorban megsértette az említett rendelet 81. cikkét is, amikor úgy találta, hogy e cikk nem alkalmazandó abban a helyzetben, amelyben a Törvényszék előtti keresetindítási határidő újbóli indulását kérték, és ennélfogva nem állapította meg hatáskörét a jelen

ügyben. Végül, negyedsorban nem hozott határozatot, és megsértette ugyane rendelet 75. cikkét, amikor nem határozott az *in integrum restitutio* iránti kérelmében szereplő második – a fenti 13. pontban hivatkozott, és a kiegészítő beadványában megismételt, a fellebbezési tanácsnak címzett – kérelemről, tudniillik arról, hogy az európai uniós védjegybejelentése újból kerüljön be az EUIPO nyilvántartásába azon időtartamra, amíg az uniós bíróság a keresetét elbírálja, és ekképpen nem is indokolta a megtámadott határozatot e tekintetben.

26 Először ezen utolsó, a határozathozatal elmulasztására és a megtámadott határozat indokolásának hiányára alapított jogalapot kell megvizsgálni.

*A határozathozatal elmulasztására és az indokolás hiányára alapított jogalapról*

27 A felperes az EUIPO elé terjesztette a Törvényszék előtti keresetindítási határidővel kapcsolatos *in integrum restitutio* iránti kérelmét, kifejtve, hogy amennyiben e határidő nem indul újra 2014. június 17 -től, nem csupán az uniós bíróság előtti keresetindítás jogát vesztené el, hanem az európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelme fenntartásának jogát is. Az említett kérelemben foglalt kereseti kérelmek keretében kifejezetten kérte, hogy nyerjen megállapítást, hogy a Törvényszékhez fordulás határideje 2014. június 17-én újraindult, valamint hogy az európai uniós védjegybejelentése újból kerüljön be az EUIPO nyilvántartásába azon időtartamra, amíg az uniós bíróság a keresetét elbírálja. A fellebbezési tanács előtti kiegészítő beadványában megismétli e megfontolásokat és kereseti kérelmeket.

28 A Törvényszék előtti keresetében a felperes kiemeli, hogy a fellebbezési tanács nem bírálta el a megtámadott határozatban a fenti 27. pontban hivatkozott második joggal kapcsolatos kérelmét, mely azzal kapcsolatos, hogy az európai uniós védjegybejelentése újból kerüljön be az EUIPO nyilvántartásába azon időtartamra, amíg az uniós bíróság a keresetét elbírálja. A megtámadott határozat különösen nem tartalmaz semmilyen ezzel kapcsolatos indokolást, ami lényeges eljárási szabály megsértésének minősül, és akadályozza a felperest jogainak e tekintetben történő hatékony védelmében. A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék hozzon határozatot az említett kérelemről, és hozzáfűzi, hogy az indokolás hiánya sérti továbbá a Törvényszéknek a megtámadott határozat jogszerűsége felülvizsgálatával kapcsolatos lehetőségét is.

29 Valamely kereseti kérelem elbírálásának elmulasztása a fellebbezési tanács határozatának legalábbis részleges hatályon kívül helyezéséhez vezethet (lásd ebben az értelemben a 2002. július 2-i SAT.1 kontra OHIM [SAT.2] ítélet, T-323/00, EU:T:2002:172, 19. pont).

30 A jelen esetben, amint az már a fenti 27. pontban megállapítást nyert, a felperes a Törvényszék előtti keresetindítási határidővel kapcsolatos *in integrum restitutio* iránti kérelme keretében terjesztette az EUIPO elé az arra vonatkozó kérelmét, hogy az európai uniós védjegybejelentése újból kerüljön be az EUIPO nyilvántartásába azon időtartamra, amíg az uniós bíróság a keresetét elbírálja, és így az újbóli nyilvántartásba vételre vonatkozó kérelmet az e határidővel kapcsolatos kérelemhez kötötte.

31 Amennyiben a fellebbezési tanács megerősítette a fellebbezési tanácsok hivatalának álláspontját, mely szerint az *in integrum restitutio* nem érintheti a Törvényszék előtti keresetindítási határidőt, annyiban szükségszerűen elutasította az európai uniós védjegybejelentésnek az EUIPO nyilvántartásába való újbóli bejegyzésére vonatkozó, azon kérelemhez kapcsolódó kérelmet is, hogy a Törvényszékhez fordulásra nyitva álló határidő 2014. június 17-től újrakezdődjön. A fellebbezési tanács nem mulasztott tehát el határozatot hozni az *in integrum restitutio* iránti kérelem keretében, amelyben ezen újbóli bejegyzés iránti kérelmet elé terjesztették.

32 Ezen megállapítás nem ellentétes az EUIPO ellenkérelmében hivatkozott ténnyel, mely szerint a felperes által előterjesztett európai uniós védjegybejelentés nyilvántartásbeli státusza jelenleg „folyamatban lévő fellebbezés”, és nem „elutasított kérelem”. Az EUIPO megállapította ugyanis, az *in*

*integrum restitutio* iránti kérelem keretén kívül, hogy a szóban forgó védjegy lajstromozásának elutasítása az uniós bíróság előtti eljárás tárgyát képezi, és ebből arra a következtetésre jutott, hogy a védjegybejelentésnek „folyamatban lévő fellebbezés” státusszal kell szerepelnie a nyilvántartásban.

33 Az indokolás állítólagos hiányát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 75. cikke értelmében az EUIPO határozatait indokolni kell. Ezen indokolási kötelezettség, mely az EUMSZ 296. cikkéből is következik, állandó ítélkezési gyakorlat tárgyát képezi, mely szerint az indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust meghozó intézmény érvelésének oly módon, hogy az lehetővé tegye egyfelől az érdekeltek számára a megtámadott határozat bírósági felülvizsgálatának kérésére vonatkozó joguk hatékony gyakorlását, másfelől az uniós bíróság számára a határozat jogszerűségének felülvizsgálatát. Nem követelmény azonban, hogy az indokolás valamennyi releváns ténybeli és jogi elemre kitérjen. Ugyanis azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e ezen követelményeknek, nemcsak a szövege, hanem a háttere, valamint az érintett tárgykörre vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell megítélni (1996. február 29-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-122/94, EU:C:1996:68, 29. pont; a 2016. január 28-i, Gugler France kontra OHIM– Gugler (GUGLER), T-674/13, nem tették közzé, EU:T:2016:44, 52. pont). Hasonlóképpen, az indokolási kötelezettséget az ügy körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a hivatkozott indokok jellegére tekintettel kell vizsgálni, ami azzal jár, hogy nem mindig szükséges az érintettek által felhozott vagy kért valamennyi elemmel kapcsolatban kifejezetten állást foglalni (2000. március 30-i VBA kontra Florimex és társai ítélet, C-265/97 P, EU:C:2000:170, 93. pont; lásd továbbá ebben az értelemben a 2000. november 30-i Industrie des poudres sphériques kontra Bizottság ítélet, T-5/97, EU:T:2000:278, 199. pont; a 2010. december 9-i, Tresplain Investments kontra OHIM– Hoo Hing (Golden Elephant Brand) ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505, 46. pont).

34 *Az indokolás állítólagos hiányát illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat indokolása megfelel a fenti 33. pontban hivatkozott követelményeknek, ami lehetővé tette a fellebbezési tanács érvelésének megértését, és annak a fenti 17–20. pontban található összefoglalását. Jóllehet a fellebbezési tanács nem indokolta külön az in integrum restitutio iránti kérelemben szereplő, a felperes kiegészítő beadványában megismételt kérelem elutasítását, mely az európai uniós védjegybejelentésnek az EUIPO nyilvántartásába való újbóli bejegyzésére vonatkozik, ezt azért nem tette, mert egészében elutasította az in integrum restitutio* iránti kérelmet, és az elé terjesztett fellebbezést mint hatáskörrel nem bíró fórum előtt benyújtottakat, ami nem tette szükségessé ugyanazon indokolásnak minden egyes kérelem esetében való megismétlését.

35 A határozathozatal elmulasztására és az indokolás hiányára alapított jogalapot tehát el kell utasítani. Ezt követően a harmadik jogalapot kell megvizsgálni.

*A 207/2009 rendelet 81. cikkének megsértésére alapított jogalapról*

36 A felperes szerint a fellebbezési tanács megsértette a 207/2009 rendelet 81. – az *in integrum restitutióra* vonatkozó – cikkét, amikor úgy találta, hogy e cikk nem alkalmazható arra a helyzetre, ahol a Törvényszék előtti keresetindítási határidő újraindítását kérik, megállapítva, hogy nem rendelkezik hatáskörrel a rendelkezésnek a jelen esetben történő alkalmazását illetően.

37 Az 207/2009 rendelet 81. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha a[z európai uniós] védjegy bejelentője, jogosultja vagy az eljárásban részt vevő bármely fél annak ellenére, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal járt el, a Hivatallal szemben valamely határidőt elmulaszt, és ennek következtében – e rendelet értelmében – a mulasztás jogvesztésre, illetve jogorvoslati jogosultság elvesztésére vezet, kérelmére őt jogaiba vissza kell helyezni.”

38 A felperes úgy érvel, hogy amikor a jogalkotó „a hivatallal szemben valamely határidőt” említ, az EUIPO-t „érintő”, vagy az EUIPO-val „kapcsolatos” határidőket érti alatta. A Törvényszék előtt a fellebbezési tanács határozatával szembeni keresetindítás lehetőségének a keresetindítási határidő elmulasztása elvesztése ekképpen képezheti az *in integrum restitutio* tárgyát, hiszen az EUIPO-t mint a megtámadni kívánt határozat kibocsátóját és a Törvényszék előtti eljárás lehetséges résztvevőjét érinti e határidő.

39 A felperes ugyanis úgy véli, hogy a „szembeni”, „érintő” és „kapcsolatos” kifejezések ugyanazon jelentéssel bírnak. Kiemeli, hogy a szóban forgó határidőnek a 207/2009 rendeletben meghatározott kezdetét az EUIPO határozata határozza meg. Kiemeli továbbá e rendelet 64. cikkének (3) bekezdésére hivatkozva, hogy e határidőnek a Törvényszék megkeresése nélküli lejárta az említett határozat hatálybalépését vonja maga után. Megállapítja továbbá, hogy ugyanezen rendelet 81. cikkének (5) bekezdése, mely az *in integrum restitutio* hatályára vonatkozó korlátozásokat tartalmazza, nem említi a rendelet 65. cikkét, amely az uniós bíróság előtti kereseteket szabályozza, és meghatározza többek között a keresetindítási határidőt is. Az EUIPO-t tehát szerinte többszörösen is érinti a Törvényszék előtti keresetindítási határidő, és e határidő betartásának elmulasztása egy *in integrum restitutio* iránti kérelem tárgyát képezheti.

40 Emlékeztetni kell ugyanakkor arra, hogy a 207/2009 rendelet tizenkettedik preambulumbekezdése kimondja:

„[…] Ezért a Közösség jelenlegi intézményi felépítésének és hatásköri egyensúlyának megőrzése mellett elengedhetetlen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) létrehozása, amely szakmai téren függetlenséget élvez, valamint jogi, közigazgatási és pénzügyi önállósággal rendelkezik. E célból szükséges és helyénvaló, hogy e hivatal a Közösség jogi személyiséggel rendelkező és az e rendelet által rá ruházott végrehajtó hatáskört gyakorló szerve legyen, amely a közösségi jog keretein belül működik, anélkül, hogy ezáltal elvonná a Közösség intézményeinek hatáskörét.”

41 Amint arra az EUIPO hivatkozik, ha elismerné valamelyik fórumának hatáskörét arra, hogy helyt adjon egy, a Törvényszék előtti keresetindítási határidőt érintő *in integrum restitutio* iránti kérelemnek, azzal megsértené a Törvényszék hatáskörét, pedig– a Bíróság általi felülvizsgálat fenntartásával – kizárólag ez utóbbi rendelkezik az elé terjesztett keresetek elfogadhatóságának értékelésére hatáskörrel az EUMSZ 256. és EUMSZ 263. cikk értelmében.

42 E tekintetben e cikkek úgy rendelkeznek, hogy a Törvényszék megvizsgálja az Unió szervei vagy hivatalai által elfogadott, harmadik személyekre joghatással járó jogi aktusok jogszerűségét, az elfogadhatósági feltételek sérelme nélkül, különösen a tekintetben, hogy az eljárást az esettől függően az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett. Az elfogadhatóság a bíróság hatáskörébe tartozó kereset értékelésekor figyelembe vett tényezők egyike, annál is inkább, mivel a bíróságnak hivatalból kell azt vizsgálnia, amint arra a Bíróság többek között az 1981. február 26-i, Farrall kontra Bizottság végzésben (10/81, EU:C:1981:60), illetve az 1986. április 23-i Les Verts kontra Parlament ítéletben (294/83, EU:C:1986:166, 19. pont) emlékeztetett.

43 Az EUMSZ 263. cikkének ötödik bekezdése értelmében az Unió szerveit és hivatalait létrehozó jogi aktusok meghatározhatják azokat a külön feltételeket, amelyek alapján egy természetes vagy jogi személy az e szervek és hivatalok által elfogadott, rá nézve joghatás kiváltására irányuló jogi aktusokkal szemben keresettel élhet. Ugyanakkor a jelen esetben a 207/2009 rendelet 65. cikkének (5) bekezdése, mely kifejti, hogy a fellebbezési tanács határozata ellen a Bírósághoz a fellebbezési tanács határozatának közlésétől számított két hónapon belül lehet keresetet benyújtani, teljes mértékben összhangban van az EUMSZ 263. cikkben meghatározott általános rendszerrel a bíróságnak a keresetindítási határidő tiszteletben tartásának értékelésére vonatkozó hatáskörét illetően.

44 E tekintetben az iratokból kitűnik, hogy a felperes azt követően fordult a Törvényszékhez, hogy tudomást szerzett az első határozatról, és ennek keretében a Törvényszék már elbírálta az előtte e határozattal szemben benyújtott kereset benyújtása határidejének kérdését. A Törvényszék a keresetet késedelmesnek, és ennélfogva elfogadhatatlannak nyilvánította. Adott esetben, mivel ez ellen fellebbezést nyújtottak be, ezen értékelést az uniós bíróságok, és nem az EUIPO vizsgálhatták volna újra. Feltételezve akár, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsa helyt adott volna az *in integrum restitutio* iránti kérelemnek, az semmi esetre sem kötné a Törvényszéket az előtte az első határozattal szemben benyújtott kereset késedelmes jellegének értékelésében.

45 Tehát nem a 207/2009 rendeletnek az *in integrum restitutióra* vonatkozó 81. cikke alkalmazandó abban az esetben, amikor az EUIPO valamelyik fellebbezési tanácsának határozata ellen a Törvényszék elé terjesztett keresetet a bíróság késedelmesnek tekinthet, hanem a bíróságra irányadó rendelkezések, azaz az EUMSZ 263. cikken kívül az Európai Unió Bírósága alapokmánya 45. cikkének második albekezdése, melynek értelmében „[a] határidők elmulasztása nem jár jogvesztéssel, ha az érintett fél előre nem látható körülmények vagy *vis maior* fennállását igazolja”.

46 A bírósági eljárás nem válik egyébként az elejétől fogva két részre, amint azt a 207/2009 rendelet 81. cikke előírja, egyrészről a kereset benyújtása, másrészről az *in integrum restitutio* iránti kérelem benyújtása, melyekről a bíróság külön határoz az adott kereset benyújtási határidejére tekintettel az említett kereset elfogadhatóságáról. Ugyanis a kereset benyújtásával induló ugyanazon eljárás keretében vizsgálja főszabály szerint a bíróság a kereset elfogadhatóságát, és csupán akkor határozhat külön határozatban az elfogadhatóságról – majd, amennyiben megállapítja a kereset elfogadhatóságát, az ügy érdeméről –, ha a bírósághoz elfogadhatatlansági kifogást nyújtanak be, melyben azt kérik, hogy e tekintetben az ügy érdemét nem érintve hozzon határozatot, illetve ha hivatalból merül fel eljárásgátló ok.

47 Következésképpen nem lehet helyt adni a felperes szóhasználattal kapcsolatos megfontolásokra, valamint azon körülményre alapított érveinek, hogy az EUIPO-t többszörösen is érinti a Törvényszék előtti keresetindítási határidő.

48 A 207/2009 rendelet 81. cikkének eljárásjogi rendelkezései maguk is teljes mértékben összhangban vannak az EUMSZ 256. cikk és az EUMSZ 263. cikk fenti 41–47. pontban kifejtett értelmezésével.

49 A 207/2009 rendelet 81. cikke ugyanis tartalmaz egy (2) bekezdést, mely kifejti, hogy az elmulasztott cselekményt az *in integrum restitutio* iránti kérelem benyújtásának határidején belül, azaz az akadály elhárulásától számított két hónapon belül pótolni kell. Ugyanezen cikk (4) bekezdése értelmében „[a] kérelemről az a szervezeti egység határoz, amelynek hatáskörébe tartozik az elmulasztott cselekményről a határozat meghozatala”. Az elmulasztott cselekmény az, amelyre azon a határidőn belül kellett volna, hogy sor kerüljön, melynek az újraindítására a kérelem irányul, és melynek célja valamely jog elnyerése, vagy egy jogorvoslat.

50 A jelen esetben az EUIPO fellebbezési tanácsának határozata ellen a Törvényszék előtt benyújtott keresetről lévén szó, még ha a 207/2009 rendelet 81. cikkét kellene is alkalmazni, figyelembe véve e cikk (2) és (4) bekezdését, az azt feltételezné, hogy az elmulasztott cselekményt, azaz a keresetet a korábbi benyújtása elmulasztásának okát képező akadály elhárulásától számított két hónapon belül pótolni kell, valamint hogy ugyanezen határidőn belül az *in integrum restitutio* iránti kérelmet az e kérelem elbírálására hatáskörrel rendelkező fórum, azaz a Törvényszék elé kell terjeszteni. Ez nem felel meg a felperes által kívánt értelmezésnek, és megerősíti különösen, hogy az EUIPO semmilyen szolgálata vagy fóruma nem hozhat e kérdésben határozatot.

51 Egyébiránt a fenti 45. pontban szereplő következtetést nem kérdőjelezi meg az a felperes által hangsúlyozott tény, miszerint a 207/2009 rendelet 81. cikke (5) bekezdése, amely az e cikk alkalmazása alóli kivételeket rögzít az EUIPO előtti eljárásokkal kapcsolatos bizonyos határidők tekintetében, nem említi a Törvényszék előtti keresetindítási határidőt, melyre ugyanezen rendelet 65. cikke hivatkozik. E

hiány azzal magyarázható, hogy a 207/2009 rendelet 81. cikke egészében nem alkalmazandó az uniós bíróság előtti eljárásokra. Amint arra a felperes hivatkozik, e rendelet „Az eljárás folytatása” című 82. cikke, mely az EUIPO-val „szembeni” határidők elmulasztásának más eseteire vonatkozik, melyek esetében van mód hiánypótlásra, ezzel szemben a (2) bekezdésében kifejezetten említi e rendelet 65. cikkét azon rendelkezések között, melyek határidőt írnak elő, azonban ki vannak zárva a hatálya alól. Ugyanakkor az, hogy a 207/2009 rendelet 81. és 82. cikke rendelkezéseinek megfogalmazása nincs összhangban, egyáltalán nem gátolja annak megállapítását, hogy e két különböző típusú helyzetben az EUIPO-val „szembeni” határidőkre vonatkozó rendelkezések nem érinti az uniós bíróság előtti keresetindítás határidejét.

52 A fellebbezési tanács tehát – a fellebbezési tanácsok hivatalát követően – helytállóan állapította meg hatáskörének hiányát a felperes által benyújtott *in integrum restitutio* iránti kérelem vonatkozásában, és így a harmadik jogalapot el kell utasítani.

*A többi jogalapról*

53 A fenti 52. pontban tett megállapítás elegendő a kereset elutasításához, beleértve az ügy EUIPO elé visszautalására irányuló kereseti kérelmet, a felperes által felhozott másik két jogalap vizsgálata nélkül, mely jogalapok hatástalanok, amennyiben – még ha megalapozottaknak is bizonyulnának – nem vonhatják maguk után a megtámadott aktus hatályon kívül helyezését.

54 A fellebbezési tanács ugyanis elutasította a fellebbezési tanácsok hivatalának 2014. augusztus 29-i levele ellen benyújtott fellebbezést mint elfogadhatatlant. E tekintetben – amint az a fenti 52. pontban megállapítást nyert – ahhoz, hogy a megtámadott határozat ellen benyújtott jelen keresetnek ne lehessen helyt adni, elegendő, ha a fellebbezési tanács által elfogadott elfogadhatatlansági okok közül egy is megalapozott (lásd analógia útján a Bizottság határozatát alátámasztó több indokot illetően: a 1990. november 6-i, Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-86/89, EU:C:1990:373, 20. pont; a 2005. december 14-i, General Electric kontra Bizottság ítélet, T-210/01, EU:T:2005:456, 42. és 43. pont; a Törvényszék által elfogadott több jogellenességi okot illetően: az 1993. március 18-i, Parlament kontra Frederiksen ítélet, C-35/92 P, EU:C:1993:104, 31. pont; a Törvényszék által egy kereset elutasításakor elfogadott több okot illetően: az 1994. január 24-i, Boessen kontra CES végzés, C-275/93 P, EU:C:1994:20, 25. és 26. pont).

55 Különösen a felperes által felhozott második jogalapot illetően, mely szerint a fellebbezési tanács megsértette a 207/2009 rendelet 65. cikkének (5) bekezdését, amikor megerősítette, hogy az első határozat kézbesítésének a Törvényszék előtti keresetindítási határidő megállapításához figyelembe veendő időpontja 2013. december 20., az EUIPO helyesen arra hivatkozott, hogy e jogalap hatástalan a fellebbezési tanács által elfogadott azon érvelésre tekintettel, mely lényegében az *in integrum restitutio* iránti kérelem mint elfogadhatatlan elutasításához vezetett.

## A költségekről

56 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

**1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**

**2) A Törvényszék a Monster Energy Companyt kötelezi a költségek viselésére.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. június 8-i nyilvános ülésen.

Aláírások